Věru, že jsem nejblíže k Bohu, takže nemohu mít za blízkého přítele z někoho z vás. Věru, že Všemohoucí Bůh si mě vzal za nejbližšího přítele, stejně jako si vzal za nejbližšího přítele Abrahama

Džundab (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že slyšel Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) pět let před tím, než zemřel, říci: „Věru, že jsem nejblíže k Bohu, takže nemohu mít za blízkého přítele z někoho z vás. Věru, že Všemohoucí Bůh si mě vzal za nejbližšího přítele, stejně jako si vzal za nejbližšího přítele Abrahama, a pokud bych si vzal ze své obce někoho za blízkého přítele, vzal bych si Abú Bakra. Věru, že ti, kdo byli před vámi, učinili z hrobů proroků a zbožných mešity, a tak nedělejte z hrobů mešity, věru, že vám to zakazuji.”

[Správný(Sahíh)] [Zaznamenal ho Muslim]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) mluvil o svém postavení u Boha a že dosáhl největší lásky k Bohu, stejně jako jí dosáhl Abraham (mír s ním), a proto odmítl mít za blízkého přítele kohokoliv jiného než Boha, protože jeho srdce je tak plné lásky a úcty k Bohu, že už v něm není místo pro někoho jiného. Pokud by ale měl nějakého blízkého přítele z lidí, byl by jím Abú Bakr As-Siddíq (ať je s ním Bůh spokojen). Poté varoval před přeháněním v lásce a úctě k prorokům, jako to udělali židé a křesťané s hroby svých proroků a zbožných, kdy je začali přidružovat k Bohu a uctívat je a na jejich hrobech postavili modlitebny a chrámy. A tak Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) zakázal své obci, aby dělala to samé.

http://sunnah.global/hadeeth/cs/show/3347